

[Gregersen.]

naar det Forhold, at hans Vælgere ved blot at gaa hen den ene Dag og sætte et Kryds kan forhøje Medlemsantallet for Bondepartiet med mindst 50 pCt. Det er muligt, at det ærede Medlem vil protestere her fra Talerstolen, men jeg tror ærlig talt, at Vælgerne vil finde, at de skal have de Mandater, de har Krav paa efter den lige og almindelige Valgret, altsaa efter Forholdstalsvalgmaaden. Derfor tror jeg, at Bondepartiet sammen med Retsforbundet, fordi der bliver vist os Retfærdighed paa det Omraade, ogsaa naar Folkeafstemningen finder Sted, vil møde op og give det nye Forslag Tilslutning.

Venstre har, det maa indrømmes, stillet Forslag selv, i hvilket de giver Afkald paa den uretmæssige Fordel, de nu har haft. Men jeg har sagt det før, og jeg vil gerne sige det igen, at de har gjort det paa et Tidspunkt, da de tre Partier har bundet sig saa fast til hinanden, at Venstre paa Forhaand vidste, at de ingen Risiko løb ved at gøre det. Og nu, da vi staar over for Valget mellem en Grundlov, der bevarer denne Plet paa den lige og almindelige Valgret, den lige og almindelige Valgret, som Neergaard engang betegnede som „Hjertebladet“ i Venstres Politik, nu da vi staar over for Valget mellem den gamle Grundlov med det vanskeligt opløselige Landsting, med Landstingets dobbelte Valgperiode, med den uretfærdige Fordeling af de kredsvalgte og endelig og ikke mindst de tingvalgte, nu da vi staar over for Valget mellem den paa Valgretsomraadet bunduretfærdige Forfatning og det nye Forslag, der paa dette Omraade stiller alle lige, nu stemmer Venstre, skønt de altsaa har erklæret den lige og almindelige Valgret for „Hjertebladet“ i Venstres Politik, for at beholde det gamle og gør det oven i Købet med den ædle Motivering, at de ikke vil være med til en Forfatning, der ikke giver Folket, hvad Folkets er.

Det er ogsaa betegnende, at det ærede Medlem Hr. Brorsen her ved tredie Behandling holder en Tale mod Forholdstalsvalg, skønt han altsaa selv har stillet et Forslag om rent Etkammersystem, der hviler paa Forholdstalsvalg. Han mener, at Forholdstalsvalg bringer Parlamentarismen i Miskredit og staar faktisk her og anbefaler Genindførelse af de gamle Enkeltmandskredse, der i sin Tid gav Venstre Flertal her i Tinget, skønt de var i betydeligt Mindretal ude i Befolkningen. Der er en saa uhyre Forskel paa de to Forfatninger, at det er utroligt, at Venstre kan give den Motivering,

de har givet, for at stemme imod det her foreliggende Forfatningsforslag.

Naar dertil kommer, at den store Kræftskade for Folkestyrets Anseelse og Omdømme i Befolkningen, nemlig de Konfliktmuligheder, der foreligger, naar der er forskelligt Flertal i de to Ting, bringes ud af Verden, saaledes at Regeringen faar det fulde Ansvar for sine Handlinger, og Vælgerne faar Mulighed for at dømme Parterne imellem, saa bliver Venstres Afstemning mig endnu mere uforstaaelig. Jeg forstaar ikke, at nogen har Mod til at tage en Kamp op for det gamle Landsting. „Vestkysten“ skrev engang, at det Parti, der vilde gøre det, vilde forbløde. Jeg tror ogsaa, at Landstingsordningen vil finde faa Forkæmpere under den kommende Valgkamp. Den er i Miskredit i alle Kredse, ikke mindst fordi den har taget Troen paa, at der var Ærlighed til i Politik, fra Befolkningen.

Ingen har jo indtil 1936 kunnet afgøre, om Forslag, der kom fra Regeringen, var Agitationsforslag til at samle Stemmer paa, men beregnet paa at blive nedstemt i Landstinget, eller ej, og det er ganske klart, at er der nogen, der har tjent ved denne Ordning, saa er det den nuværende Regering. Som sagt, det var svært for Vælgerne at afgøre, hvad der var ærlig Handling, og hvad der var politisk Spil. Derfor kunde Befolkningen, naar Valget kom, ikke dømme, og det er ulogisk at tale om Folkestyre, naar Betingelsen for at dømme ikke er til Stede. Landstinget har, lige saa længe som det har fungeret som Landsting, kun fremkaldt Uklarhed, gensidige ukontrolable Beskyldninger og en mere og mere udbredt Mistillid til Styreformens, og vi ønsker ikke, at den Mulighed skal holdes aaben, at det afbrudte politiske Spil mellem de to Ting kan optages paa ny. Vi vil medvirke til paa dette Omraade at skabe renere Linier i dansk Politik. Derfor vil min Gruppe, som jeg tidligere har sagt, medvirke til den nye Forfatnings Gennemførelse og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for Grundlovsforslaget.

Aksel Larsen: Vi anser en Forfatningsrevision for meget paakrævet. Den Forfatning, vi har, bærer i sig alt for mange Rester og Reminiscenser fra Forfatningen af 1866, der er ogsaa mange Ting i den, som selve Tiden er løbet fra. saa vi for vort Vedkommende kan kun være glade ved, at man endelig for Alvor har taget Forfatningssagen op og nu vil gennemføre visse Fremskridt paa Forfatningsomraadet.

Jeg ønsker dog at understrege, at